

[Christmas Møller.]

Medlem Hr. Krag, fordi han saa nøje gennemgik ogsaa de Forslag, han ikke havde noget med at gøre! Jeg forstaar, at det er en ny Virkning af den fortrinlige Forretningsorden, den nye ændrede Forretningsorden, vi har faaet. Hvis det ærede Medlem Hr. Krag havde fulgt den sædvanlige Fremgangsmaade, som var den at vente med at omtale andre Partiærs Ændringsforslag, til de var blevet forelagt og motiveret, havde han ikke gjort sig skyldig i de Fejltagelser, han desværre for ham gjorde sig skyldig i.

Vi har altsaa paa en Række Omraader været med til sammen med de øvrige Udvalgsmedlemmer at stille Ændringsforslag, som vi mener er fornuftige, og som tydeliggør det oprindelige Forslag. Ingen kan jo ønske andet, end at vi, hvad Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 gaar ud paa, faar en Ordning, saaledes at Danmarks Samhandel med andre Lande og Danmarks Eksport til andre Lande fremmes mest muligt. Ændringsforslag Nr. 3 gaar ud paa, at man i Valutaudvalget — og det vil jo praktisk sige Valutaudvalget og Ministeren i Fællesskab — kan vedtage, at en Vare skal flyttes fra den saakaldte bundne Liste, altsaa Bilagslisten, Listen over de Varer, der skal Valutaattest til, over til Varer, hvor dette ikke gælder, og der skal endvidere enstemmig Tilslutning til fra Rigsdagens Valutaudvalg. Det mener jeg ogsaa er rigtigt, thi det betyder, at Ministeren i Virkeligheden nemt kan faa en Lov hurtigt vedtaget, ogsaa i Landstinget, om det paa-gældende Forhold.

Jeg er en Smule forundret over at se det største Regeringspartis Blads Kommentarer til denne Bestemmelse, og jeg synes, at disse Kommentarer i „Social-Demokraten“, da anden Behandling jo er gjort til den væsentlige ifølge den tossedede Forretningsorden, vi har faaet, maa man have Lov at nævne her. Naar der om ganske enkelte Varer paa et ganske bestemt Omraade er ført en Forhandling i Udvalget, og man fra alle Sider var enig om, at denne Forhandling skulde være konfidentiel, den maatte ikke omtales, saa er det et skrappt Stykke at læse den saa at sige Ord til andet i et af Regeringsbladene. Det er fuldkommen meningsløst og urimeligt; jeg er fuldkommen klar over, at det ærede Medlem Hr. Rager, der jo saadan gaar til Haande i Huset, naar han hører dette her, vil indse, at her maa gøres en betydelig Undskyldning. — Men selve Bestemmelsen, at man kan flytte en Vare fra det ene Omraade til det andet, fra den bundne Liste til den fri,

mener vi er rigtig, og vi vil give den vor Tilslutning.

Jeg vil gerne for mit Vedkommende om Regeringsbladets Hentydning til et Udvalgsmedlem sige, at det er fuldkommen urimeligt paa den Maade at omtale hans private Sager, naar han har peget paa et økonomisk for Landet og for hele Udviklingen herhjemme rimeligt Forhold.

Jeg vender mig derefter til Ændringsforslag Nr. 4, stillet af det ærede Medlem Hr. Fibiger og mig paa Partiets Vegne, et Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Krag mente ikke var logisk. Jeg formoder, at han ikke har faaet tænkt tilstrækkeligt derover eller ikke har sat sig tilstrækkeligt ind i det; man har jo Indtrykket af, at det ærede Medlem Hr. Krag har nok at gøre i disse Dage. Det ærede Medlem Hr. Krag mente, at det paa-gældende Ændringsforslag i Virkeligheden dækkedes af Ændringsforslag Nr. 7, som er stillet af et Flertal og tiltraadt subsidiært af et Mindretal. Det er slet ikke rigtigt, men der er selvfølgelig nogen Forbindelse, og det er Forklaringen paa, at det ærede Medlem Hr. Fibiger og jeg, subsidiært, nemlig hvis vort eget ikke blev vedtaget, kunde tiltræde Ændringsforslag Nr. 7. Men hvad siger vi i Ændringsforslag Nr. 4? Vi siger, at det virkelig er en betænkelig Ting — det har der ogsaa staaet mest Strid om —, at der ikke paa hele dette Omraade er visse faste og bestemte Regler blot om et Minimum, og vi foreslaar, at for Indførsel af en Vare eller Varegruppe skal 45 pCt.-Regelen gælde, medmindre handelspolitiske Hensyn kommer i Betragtning.

Saa tilføjer vi i næste Sætning, at vi kan ikke nægte, at der kan være Omraader, hvor ikke de handelspolitiske, men andre Grunde kan være afgørende for, at man alligevel vil skære ned under 45 pCt., og saa siger vi, at i det Tilfælde skal Sagen forelægges Nævnet, og derefter Valutaudvalget til Afgørelse. „Til Afgørelse“ — ja, men hvad staar der i Ændringsforslag Nr. 7? Der staar — jeg beder om Tilladelse til kortere Citater —:

„Det paahviler Nationalbankens Valutakontor før Tildelingen af Bevillinger gældende for et vist Tidsrum at redegøre over for det i § 1 nævnte Udvalg for de Grunde, der eventuelt for en Vares (Varegruppes) Vedkommende foranlediger Afgivelse fra 45 pCt.-Regelen.“

„En Redegørelse“ — jeg tror ikke, jeg røber nogen Udvalghשמלighed ved at sige, at Redegørelser har vi faaet nogle Stykker af, og populær-videnskabelige Fore-